

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Mit hierte altid vanker

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 34. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-idm140726736445024/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

Som dig i silke-dyne 16
Saa prægtig burde lagt?

7. Ney! JESus faaer sit leye
I denne gode juul,
Hvor betlere de pleye
At legge sig i skiul,
Det var og ey hans eget,
Det høje, hvori hand laae,
Hand havde ey saa meget,
Hand kunde ligge paa.

8. Den sag kand ey begribes,
At JESus, Gud og mand,
Saa meget hart indknibes
I verdens jammer-stand,
Hand, som med Guddoms vælde
Al verden dømme vil,
Ey har det, hand kand helde
Sit arme hoved til.

9. En spurre har sin rede
Og sikre hvile-boe,
En svale ey tør lede
Om natte-lye og roe,
En løve veed sin hule,
Hvor hand sin roe kand faae;
Skal da min Gud sig skiule
I andres stald og straae?

10. Ach! kom! jeg vil oplukke
Mit hierte, siel og sind
Med tusind længsels-sukke,
Kom, JESu, dog derind!

7, 4: at legge sig] at ligge sig AJ. 8, 3: hart; haardt J.

9, 1: spurre: spurv. — 9, 3: tar] behøver. — 10: Tanken fra det foregående, at Jesus end ikke ejede den stald, hvori han lå, eller det strå, hvori han skjulte sig (7, 5 Dg.; 8, 5 Hg.; 9, 7-8), bringer digteren til at tænke på, at der dog er een bolig, som Jesus ejer, fordi han har købt den, nemlig den kristnes eget hjerte (Jr. 1. Kor. 6, 20; 7, 25); her byder han da frelseren ind.